

עין משפט
נר מצוה

פז:

מודר ורמיניהו הביתי כהן גדול ב'. מהא דקאמר ר"מ ומחוק שבו מודר לחביתי כ"ג לא נצי לאקשוי דסלקא דעמך שפעמים מודר זוה ופעמים זוה: **בבמה** מחאקא אצחאות. פירש בקונטרס שמחלקה לעיסה וא"ל לומר כך דהא אמרינן לקמן (דף פח:) דרביעית נמשחה שזו היה מודר

לחביתי כ"ג רביעית שמן לכל חלה וחלה וקודם לישה צריך לגלות כשהוא סלת ומכל מקום לא אפשר לעשות זו טורטני דמשקולת ומאזנים סימן קללה בסלת כמו צעיסה ומדה קטנה כל כך של א' משנים עשר צעשרון לא רזו לתקן ואפשר דקטנה כל כך גם היא אינה סימן כריכה:

מהו שיקדש קמצים בגורש שז"ו. פי' בקונט' שני קומי' לצונה בלא צויזין וקשיא דהוה ליה למימר לצונה כדחיל ועוד כיון דעס שולמן נמי צעי צויזין דנמנח' שקמנה צהיכל כשרה ומיזיה בפרק שמי הלחם (דף יז.) כפותיו אלו הצויזין היאך מיסק אדעתין למימר דקגי בלא צויזין ונראה לפרש דמיירי בקומץ של מנחה כדאמר' צפ"ק (עלי

ח.) דמנח' שקמנה צהיכל כשרה ומיזיה הא דמסיק אינו מקדש ליקרב אצל מקדש ליפסל לפי' הקונטרס ויחא דמקדש ליפסל בטעול יוס וצלינה דאי לאו שולמן לא מיפסלי דעדיין לא נמקדשה בכלי שרת כיון דלא נתנוה בצויזין אצל למאי (ס' דפרישית הא מיקמי הכי כבר נמקדשה כולה מנחה בכלי שרת ומיפסלא בטעול יוס וצלינה ויש לפרש כי יהוא דפ"ק (סו י.) גצי וז שקמץ דמקדשין ליפסל לענין דלא מניח מו חזרה מאחר שנתקדש הקומץ על השולמן: **שנתות** היו בהין. צפ" המוכר את הספינה (ב"ב דף פו:) אמרי' כדאמר רב כהנא שנתות היו צהין ה"ג שנתות היו צמדות ופירש סס רבינו שמואל דמילתא דרב כהנא צפ" שמי מדות ואינה כאן אלא משנה ע'ימה שנינו אצל במסכת שבת פרק המזולא יין (דף פ:) גצי אנדיפי מפרש רב כהנא שנתות כדמנן שנתות היו צהין והשתא הכי קאמרינן התם כדאמר רב כהנא על מירוך אחר שנתות היו צהין הכא נמי מתוך שנתות היו צמדות: אף

ליקרב ז' אבל מקדש ליפסל: **מתנ'** י'שבע מדות של לח היו במקדש הין וחצי הין ושלישית ההין ורביעית ההין לוג וחצי לוג ורביעית לוג ז' ר' אליעזר בר ר' צדוק אומר שנתות היו בהין עד כאן לפר ועד כאן לאיל עד כאן לכבש ר"ש אומר לא היה שם הין וכי מה היה הין משמש אלא מדה יתירה של לוג ומחצה (ס' היתה שם שבה היה מודר למנחת כ"ג לוג ומחצה בבוקר לוג ומחצה בין הערבים: **גמ'** תנו רבנן שבע מדות של לח היו במקדש רביעית ז' לוג וחצי לוג ולוג ורביעית ההין ושלישית ההין וחצי הין והין דרבי רבי יהודה רבי מאיר אומר הין וחצי הין ושלישית ההין ורביעית ההין ולוג וחצי לוג ורביעית ז' לוג רבי שמעון אומר לא היה שם הין וכי מה היה הין משמש

זריכה ששה לוגין כדאמרינן לעיל (נא.) בשמן וייקאף ז' להסירף לה שמן: **גמ'** יד' רבי יהודה קחשיב ממטה **רש"י** בת"י

מועשרון. וי"ו צבראש דועשרון דרש: **מנקודו**. [שנא] למעט ולהקד [ואז בלא] ולהכי ממעט [לרבען] מתיבה דעשרון [שלא היה] עשרונים מזומנמין [ושלא] היה סס מדה [שנ] שני עשרונים: [מודר]. משמע לכתחילה [יכולן] להציא חצי עשרון חצינו: **מודר"מ נשמע** לר"מ. מחלה מילתא נשמע לאדוך מילתא מדאמר ר' מאיר עשרין דחביטין מחוק אלמא סבירא ליה דמדת חביטין במחיקה חצי עשרון [נמין] מחוק דהא של חביטין הוא: **מודר"מ מחוק לרבען נמי מחוק**. [דחא] אמרי אף חביטין מודדין זו דבאה לא פליגי ר"מ ורבנן אלא בזמנין עשוינים: **במה מחלקה**. שמחלקה העיסה לחלות שיהא צאה שז חלות בנזק ושז בין הערבים: **בזי**. בלא מדה: או **בכלי**. שאר מנחות בדלות עשר עשר פשיטא לן דקגי ביד לתקון דלא איכפת לן אס וז גדולה מזו כדמציא בשלהי אלו מנחות [ועלי ש:] כל המנחות שריצה במדת חלקן או שמיעט ממדת חלקן כשרות חוץ מלחם הפנים וצמיחי כסן הגדול דלחם הפנים לא הימה העיסה מתחלקת דכל חלה של עשוינים היתה נולשת כל אחת בפני עצמה: **טורטני יבנים**. וכי משקולת מאזנים יבנים צעורה. וקא פריך יבנים מחי איכפת לן: **כיון דבקללא כציב**. והשיבו לחמנס ממשקל (ס' **בגורש שלו**. השלחן אין לו מוך. אס נתן עליו שני קומי' לצונה בלא צויזין אצל הלחם: **מסו**. שיקדשו כאלו היה סס הצויזין: **דחוי** ליה. לחס חזי לשלחן קמליס לא חזי לשלחן אלא לצויזין: **והא אמר ר' יוחנן**. צפ" שמי הלחם ז': **לדברי האומר**. לחס הפנים טפחיים ומתלה בלחיו בת חמשה טפחים: **כופל**. דרופן הלחם היה כופל טפחיים ומתלה לפי שאורך הלחם היה עשרה טפחים ורוחב השלחן אמה בת ה' טפחים ואורך הלחם בת חמשה טפחים: **כופל** טפחיים ומתלה מכאן וטפחיים לכל אחת שני טפחים ומתלה היה לו ט"ו טפחים עולה למעלה משלחן ומקדש השלחן את העליון השלחן: **לדברי מקדש למעלה ט"ו טפחים**. דשש חלות היו בתמערות זו על גבי זו ויחנן ע"כ בשאר מילי קאמר כנון קמליס דמקדש לאו גורש בשלחן דלי בלחם אלו עד השתא לא ידעמך בשלחן מקדש להו: **אכל מקדש ליפסל**. בטעול יוס ויצואה הקדש ליפסל כאליו קדש בצויזין עצמן: **מתנ'** שנתות היו להין. לא היה סס אלא היה וכו' היו סימנין מסמנות או פגומות: **עד כאן לפר**. חזי ההין: **עד כאן לאיל**. שלישית הקדש: **עד כאן לכבש**. רביעית ההין: **אלא מדה יתירה**. יהמה שס להשלים שבע מדות: חביטין ה"ג צריך לה' נ' לוגין שמן לוג ומתלה שחרית ולוג ומתלה בין הערבים כדאמר' צפ" התכלת (ט':

שתי מדות פרק עשירי מנחות

מחוק שבו היה **מודר חביטי כ"ג**. לפי שיש לו חלק בשני חלאי עשרון ואס היה גרוש כשהיה מטלטלו לחתומו היה מחלקו היה מנפיק עד גבי (א) קרקע: **מוי"ו** דועשרון. נפקא ליה: (ח' **מנקודו**. שזותו נקוד שעליו אחי למעט דכל נקודה אחי למעוטי: שבו היה **מודר חביטי כ"ג**. השתא משמע שמודר חצי עשרון צמינו ומציא והיינו דקא פריך מודר: **מחלק**. שהיה מציאו חביטיו שלם לעורה ואח"כ חולאו בחלי העשרון: **ויציעי לך לרבען**. דלדברי הכל צריך חצי עשרון: **מדאמר ר"מ עשרון**. שזו מודר לחביתי כ"ג מחוק חצי עשרון נמי מחוק הוא דהא הוא נמי לחביתי כ"ג: **ומדר"מ** (ס.) דלמחר שיהם ממוקד היו אותו עשרון של כ"ג והציזי עשרון (ב) נמי לרבען נמי (ז' לא) לא היה זו אלא עשרון אחד וכו' היה מודר לחביתי כ"ג ה"ג דמחוק היה זה חה דלדברי הכל של כ"ג מחוק היה דהכי פליגי בצרייתא (ז' רבי מאיר ורבנן מחוק שזו היה מודר לחביתי כ"ג ותמנסי אומר' לא היה זו אלא עשרון אחד מחוק: **חביטי כ"ג**. אותן שנים עשר חלות שעושה ששה בנזקך וקשה צעריב: **במה מחלקן** לחלוט ביד או בכלל. ישער בידו או יתלקס ככלי: (ט' ובי טורטני יבנים. אס י' היה צריך להציא משקולת: **כיון דבקללא כציב**. והשיבו לחמנס ממשקל (ויקרא טו:) **שלחן מסו** **שיקדש קמליס בגורש שלו**. כנון

שלא הינו קומין של מנחה או (שנ) לצונה בלא צויזין שהיה לו לקדשו בכלי והינחן על השולמן (יא' שבו לחס ולא קידשו בכלי אחר והיינו בגורש שלו שלא היינוו בצויזין אלא למעלה צין לחס ללחם שהכל היה בגורש שלא הינחן בתוך כלי. עיני אחר בגורש שלו ושלומן לא היה לו בין קיכול כלל למעלה וכל מה שמניחן עליו היו כמו שמונח בגורש כך שפעמי' **דלא חזי ליה**. כנון קומין לצונה (ט' צויזין: **אינו מקדש**. שאין דרכו לקדש כי אס לחס: **לדברי האומר טפחיים ומתלה קופל**. כדאמרינן בפרק שמי הלחם (לקמן יז.) נותן ארצו של כל לחם שהוא עשרה טפחים כנגד רחבו של שולמן שהוא חמשה טפחים ומנא ארצו של לחם יומר מרחקו של שולמן חמשה טפחים מנא קופל כל חס ולחם טפחיים ומתלה מכלן וטפחיים ומתלה מכלן ומנא ששה טפחים של טפחיים ומתלה שלם מערכה של ששה לחס גבוה חמש עשרה טפחים מנא השלמן מקדש חמש עשרה טפחים ומתלה כולמו דקדושו של שלחן היה עולה חמשה עשר טפחים והיו מקדש כל דבר צין לחס צין קמליס חמש עשרה טפחים ומתלה גורש שלו ואמאי אמרת אינו מקדש: **א"ל**. הא דלמרי' אינו מקדש מחי דלא חזי ליה שיעי ליקרב שאין הקומץ מתקדש על שם הדין יס לו לקדשו בכלי אחר קודם שיקטיינו אכל מקדש הקמליס ליפסל דקדש ליפסל צלינה (י' ויצואה. עניין אחר מ"ו ז"ל אצל מקדש ליפסל שפסולה המנחה הואיל ועשאן שלא מנחותיו ושי אין יכול להחזיקן לנשינון: **במתנ'** רבי אליעזר **בזכי לדוק אומר**. לא היה סס (ב' ס' ד' מדות אלא הין בגלגל שנתמות סימנין היו זו עד כאן לפר כי' והכי נמי מ' זו שנתות ללוג וחצי לוג: **וכי מה היה הין משמש**. והלא לא הולכרו לו מעולה אלא פעם אחת

היה (א' יז') מימי משה לשמן הממשה דלמיצב שמן זית הין (שמות ז'): **מדה יתירה**. להשלים הין' מדות: **שבו היה מודר שמן לחביטי כסן גדול**. שהיה למעלה ורבי מאיר קחשיב ממעלה למטה: הין בגלגל שנתמות סימנין היו זו עד כאן לפר כי' והכי נמי מ' זו שנתות ללוג וחצי לוג: **וכי מה היה הין משמש**. והלא לא הולכרו לו מעולה אלא פעם אחת היה (א' יז') מימי משה לשמן הממשה דלמיצב שמן זית הין (שמות ז'): **מדה יתירה**. להשלים הין' מדות: **שבו היה מודר שמן לחביטי כסן גדול**. שהיה למעלה ורבי מאיר קחשיב ממעלה למטה:

היה (א' יז') מימי משה לשמן הממשה דלמיצב שמן זית הין (שמות ז'): **מדה יתירה**. להשלים הין' מדות: **שבו היה מודר שמן לחביטי כסן גדול**. שהיה למעלה ורבי מאיר קחשיב ממעלה למטה: **מקדש ט"ו טפחים** מנא השלחן [ושלא] היה סס מדה [שנ] שני עשרונים: [מודר]. משמע לכתחילה [יכולן] להציא חצי עשרון חצינו: **מודר"מ נשמע** לר"מ. מחלה מילתא נשמע לאדוך מילתא מדאמר ר' מאיר עשרין דחביטין מחוק אלמא סבירא ליה דמדת חביטין במחיקה חצי עשרון [נמין] מחוק דהא של חביטין הוא: **מודר"מ מחוק לרבען נמי מחוק**. [דחא] אמרי אף חביטין מודדין זו דבאה לא פליגי ר"מ ורבנן אלא בזמנין עשוינים: **במה מחלקה**. שמחלקה העיסה לחלות שיהא צאה שז חלות בנזק ושז בין הערבים: **בזי**. בלא מדה: או **בכלי**. שאר מנחות בדלות עשר עשר פשיטא לן דקגי ביד לתקון דלא איכפת לן אס וז גדולה מזו כדמציא בשלהי אלו מנחות [ועלי ש:] כל המנחות שריצה במדת חלקן או שמיעט ממדת חלקן כשרות חוץ מלחם הפנים וצמיחי כסן הגדול דלחם הפנים לא הימה העיסה מתחלקת דכל חלה של עשוינים היתה נולשת כל אחת בפני עצמה: **טורטני יבנים**. וכי משקולת מאזנים יבנים צעורה. וקא פריך יבנים מחי איכפת לן: **כיון דבקללא כציב**. והשיבו לחמנס ממשקל (ס' **בגורש שלו**. השלחן אין לו מוך. אס נתן עליו שני קומי' לצונה בלא צויזין אצל הלחם: **מסו**. שיקדשו כאלו היה סס הצויזין: **דחוי** ליה. לחס חזי לשלחן קמליס לא חזי לשלחן אלא לצויזין: **והא אמר ר' יוחנן**. צפ" שמי הלחם ז': **לדברי האומר**. לחס הפנים טפחיים ומתלה בלחיו בת חמשה טפחים: **כופל** טפחים ומתלה מכאן וטפחיים לכל אחת שני טפחים ומתלה היה לו ט"ו טפחים עולה למעלה משלחן ומקדש השלחן את העליון השלחן: **לדברי מקדש למעלה ט"ו טפחים**. דשש חלות היו בתמערות זו על גבי זו ויחנן ע"כ בשאר מילי קאמר כנון קמליס דמקדש לאו גורש בשלחן דלי בלחם אלו עד השתא לא ידעמך בשלחן מקדש להו: **אכל מקדש ליפסל**. בטעול יוס ויצואה הקדש ליפסל כאליו קדש בצויזין עצמן: **מתנ'** שנתות היו להין. לא היה סס אלא היה וכו' היו סימנין מסמנות או פגומות: **עד כאן לפר**. חזי ההין: **עד כאן לאיל**. שלישית הקדש: **עד כאן לכבש**. רביעית ההין: **אלא מדה יתירה**. יהמה שס להשלים שבע מדות: חביטין ה"ג צריך לה' נ' לוגין שמן לוג ומתלה שחרית ולוג ומתלה בין הערבים כדאמר' צפ" התכלת (ט':

מסורת הש"ס

(א' ונעלי לא: וש"נ.) (ס' לעיל (א' ונעלין ז'.) (ד' ב"ב פו: שבת פ.) צ"ל ותדברי מאיר: צ"ק.) צ"ל שלא היה אלא כי' צ"ק.) (ז' צ"ל ר' מאיר אומר מחוק כי' צ"ק.) (ט' צ"ל ובי טורטני משקולת ואחרי ד"ה ויכנס אל היה צריך להביא, (ט' צ"ל לצונה. צ"ק.) כל' לזון משמע בתוס' לעיל ט' ד"ה צ"ל ונחמן ונחש דף ק' ד"ה יצאה, (ט' צ"ל' מדות.) (ט' צ"ל בימי משה. צ"ק.) ויקרא כו, (ט' לקמן ז'.) לקמן דז' (ט' לעיל ז') גי' ה"ק דפרישית קשה ה' אומיק,

תורה אור השלם

- ↑ ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הדבששים: במדבר כט ד
- ↑ ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הדבששים: במדבר כט ד

הגהות הב"ח

(א' רש"י ד"ה מחוק וכו' קרקע הס"ד ואח"כ מ"ה מועשרון מו"ו דועשרין: (ב' ד"ה ומרי"מ וכו' והציזי עשרון לרבען כלי' ומצת נמי נתחן:) (א' ד"ה יוס מה וכו' בימי משה:

גליון הש"ס

נב' פשיטא דרבי. עיין לעיל דף ע' פ"ג מוספות ד"ה צריכה:

רבינו גרשום

מחוק שבו מודר לחביתי כ"ג. כדאמר' חוץ משל כ"ג שהיה גורש בחוכה: שלא (ימיוז) [ימודר] מדה של ג' לפר. שאותו ניקוד שער' ר' בא למעט. [וחצין עשרון רל' מאיר גדור היה או מחוק מדאמר ר"מ עשרון של כ"ג מחוק ומדל' מאיר מחוק זה וזה לרבען נמי מחוק זה וזה. אותן י"ז חולות עשוינים מחביטי כ"ג במה מחיקן לחלות ביד או בכלי שנתות בידו או יתלקס בכלי' דאי בכלי וכו' טורטני יבנים. אי"כ היה צריך לחביט משקולת: וכוין דבקללא כחית וחשיבו לחמכב משקל: שלחן חוץ שיקדש קמציין. כנון קומין מנחה או של לבובת כלא בזיזין בגורש שלו שלא הניחן בתוך שלו בין לבבויזו אלא לעברה בגורשו שנתיו הקומין לו לחס לחלח: אינו מקדש. שאין דרכו לקדש אלא הלחם: לדברי האומר טפחיים ומחצה כופל כדאמרינן בפרק שמי הלחם נותן ארצו של לחם שהוא עשרה טפחים כנגד רחבו של שלחן שהוא ה' טפחים ומנא ארצו של לחם יומר מרחקו של שלחן חמשה טפחים מנא קופל כל חס ולחם טפחיים ומתלה מכלן וטפחיים ומתלה מכלן ומנא ששה טפחים של טפחיים ומתלה שלם מערכה של ששה לחס גבוה חמש עשרה טפחים ומתלה כולמו דקדושו של שלחן היה עולה חמשה עשר טפחים והיו מקדש כל דבר צין לחס צין קמליס חמש עשרה טפחים ומתלה גורש שלו ואמאי אמרת אינו מקדש: **א"ל**. הא דלמרי' אינו מקדש מחי דלא חזי ליה שיעי ליקרב שאין הקומץ מתקדש על שם הדין יס לו לקדשו בכלי אחר קודם שיקטיינו אכל מקדש הקמליס ליפסל דקדש ליפסל צלינה (י' ויצואה. עניין אחר מ"ו ז"ל אצל מקדש ליפסל שפסולה המנחה הואיל ועשאן שלא מנחותיו ושי אין יכול להחזיקן לנשינון: **במתנ'** רבי אליעזר **בזכי לדוק אומר**. לא היה סס (ב' ס' ד' מדות אלא הין בגלגל שנתמות סימנין היו זו עד כאן לפר כי' והכי נמי מ' זו שנתות ללוג וחצי לוג: **וכי מה היה הין משמש**. והלא לא הולכרו לו מעולה אלא פעם אחת היה (א' יז') מימי משה לשמן הממשה דלמיצב שמן זית הין (שמות ז'): **מדה יתירה**. להשלים הין' מדות: **שבו היה מודר שמן לחביטי כסן גדול**. שהיה למעלה ורבי מאיר קחשיב ממעלה למטה:

מקדש ט"ו טפחים מנא השלחן [ושלא] היה סס מדה [שנ] שני עשרונים: [מודר]. משמע לכתחילה [יכולן] להציא חצי עשרון חצינו: **מודר"מ נשמע** לר"מ. מחלה מילתא נשמע לאדוך מילתא מדאמר ר' מאיר עשרין דחביטין מחוק אלמא סבירא ליה דמדת חביטין במחיקה חצי עשרון [נמין] מחוק דהא של חביטין הוא: **מודר"מ מחוק לרבען נמי מחוק**. [דחא] אמרי אף חביטין מודדין זו דבאה לא פליגי ר"מ ורבנן אלא בזמנין עשוינים: **במה מחלקה**. שמחלקה העיסה לחלות שיהא צאה שז חלות בנזק ושז בין הערבים: **בזי**. בלא מדה: או **בכלי**. שאר מנחות בדלות עשר עשר פשיטא לן דקגי ביד לתקון דלא איכפת לן אס וז גדולה מזו כדמציא בשלהי אלו מנחות [ועלי ש:] כל המנחות שריצה במדת חלקן או שמיעט ממדת חלקן כשרות חוץ מלחם הפנים וצמיחי כסן הגדול דלחם הפנים לא הימה העיסה מתחלקת דכל חלה של עשוינים היתה נולשת כל אחת בפני עצמה: **טורטני יבנים**. וכי משקולת מאזנים יבנים צעורה. וקא פריך יבנים מחי איכפת לן: **כיון דבקללא כציב**. והשיבו לחמנס ממשקל (ס' **בגורש שלו**. השלחן אין לו מוך. אס נתן עליו שני קומי' לצונה בלא צויזין אצל הלחם: **מסו**. שיקדשו כאלו היה סס הצויזין: **דחוי** ליה. לחס חזי לשלחן קמליס לא חזי לשלחן אלא לצויזין: **והא אמר ר' יוחנן**. צפ" שמי הלחם ז': **לדברי האומר**. לחס הפנים טפחיים ומתלה בלחיו בת חמשה טפחים: **כופל** טפחים ומתלה מכאן וטפחיים לכל אחת שני טפחים ומתלה היה לו ט"ו טפחים עולה למעלה משלחן ומקדש השלחן את העליון השלחן: **לדברי מקדש למעלה ט"ו טפחים**. דשש חלות היו בתמערות זו על גבי זו ויחנן ע"כ בשאר מילי קאמר כנון קמליס דמקדש לאו גורש בשלחן דלי בלחם אלו עד השתא לא ידעמך בשלחן מקדש להו: **אכל מקדש ליפסל**. בטעול יוס ויצואה הקדש ליפסל כאליו קדש בצויזין עצמן: **מתנ'** שנתות היו להין. לא היה סס אלא היה וכו' היו סימנין מסמנות או פגומות: **עד כאן לפר**. חזי ההין: **עד כאן לאיל**. שלישית הקדש: **עד כאן לכבש**. רביעית ההין: **אלא מדה יתירה**. יהמה שס להשלים שבע מדות: חביטין ה"ג צריך לה' נ' לוגין שמן לוג ומתלה שחרית ולוג ומתלה בין הערבים כדאמר' צפ" התכלת (ט':

ג א מ"י פ"ג מהלכות משיב"ם הלכה ד':

ד ב מ"י פ"ה מלכות

פסוקים הלכה ד':

ה ג מ"י פ"ה מהלכות פל'

המקדש הלכה י':

—

מוסף רש"י

חביתי. היינו מנחת מנחת כ"ג שמינה בכל יום דרכמיס וזו את לחתן מלחמה בנזק. על שם מנחת קרי לה חביטין דלמיצ (ויקרא ז') על מנחת כשמן תעשה לא היו באין דחציין. שלא יראה שני עשרין בנזק מניחו וחצי עשרין עכר ודע"ס שקריה נחלקן כדמיט מלחמה נבזקן. מלחמה משמע מלחמה של שולמה, מתלה מחוך שלם אלא מיהא שפירא עשרין שלם וחוליה (ע"ד.) נמצא שולחן מקדש חמשה עשר טפה. כ' טפחים ומתלה לכל לחם והא שז חלות זו על גבי זו נמצא שולחן מקדש ט"ו, ונפקא מינה דאי יחביט כחית השלמן מיד מחוך ט"ו טפחים מקדש כל ליפסל בלחם (דקדון יז.)

שיטה מקובצת

(א' מביעיא גורוש וחובת להו נמקי: (ב' בבמה מחלקן לחלות. פ"ה שמחלקה חביטין לחלות כי' ולא יתירא דלקמן אמרינן ורביעית שמן לחביתי כהן גדול לכל חלה וחלה משמע דכל אחת גילושא בפני עצמה ידשמן צריך יתחן בסולת לבבלי. גורא דמחלקה בסולת ואפי' אלא בלחם פ"ה (גורדור) [שקול] דבי טורט כל כך קרי סימן קללה ולכן כהן מקדש יקרב (ב"ב דף פו:) שני ברי' גליון: (ג' מהו שיקדש קמציין. פ"ה שני מקדש לבונה וקשה וכו' כאשר כתוב בתוספות דאצי' דאריין בקומץ מנחה דאצי' דאמרי לעיל דרבחותרא לבסא לא קדש משמע דלא קדש קרן חוץ כלי' בלא כשרה כלי' שרת אלא שלחן דקדשה ליה בגורש מביעיא: פ"ה דאצי' דאין קופציין בריהל הא מנחה שנקמעה בריהל כשרה ומחוי כמנחה גורא שני: אקמביא ליה דשמא אין דרך להקדשה בבבלי כיון דלא תקדשה בבלי. גליון: (ד' אבל מקדש ליפסל. פ"ה ביצאנ' ובלינה וקשה דאין כלי שרת מקדש ליפסל ביצאנ' ואי אמרת ליה גורא ויפוק ליה משום קדש מנחתה לפרושו דמי' לעיל ג' וז' כל כנון קמציין דא' ואליא דבד"ר לעיל יחידו ודבא בקמץ וקדש לא יחידו לחכי מחזיא קידוש דשלחן ליפסל דלית ליה חקנחא. גליון: (ס' ומחצה היה שם שבה היה מודר לחביתי כה"ג: (ז' רביעית וחצי לוג ולוג ורביעית: (ח' ורביעית ר"ש וחבת לוג נמחק: (ט' מנקוד ביוד: (ס' דלא היה: (ז' אס כן: (א' השלחן בין לחס לחלח וחביט שתי נמחק: (ב' שם ז' מדות: (ג' היה בימי: (ד' מדי' וחצי לוג דהיינו ב' רביעיות. הס"ד: ומדרי' רבי יהודה: